

Ja no en tenim cap dubte: l'avarícia és la sang que corre per les venes de la classe dirigent. El seu amor pels diners i el poder, l'únic amor que són capaços de sentir, els marca a foc les seves vides. Són mocosos malcriats i capritxosos que sempre ho han tingut tot. I si una sentència de l'Audiència Nacional contradiu el que tenien planejat, el Suprem s'encarregarà de corregir l'embolic. Res pot escapar als seus totalitaris dictàmens democràtics. S'enrabien i bramen per un caramellet més; compten amb la premsa, servil i fidel, i amb el poder judicial per a què ho embolcalli en discursos tècnics.

L'acarnissament mai ha sigut bon company de viatge, i quan s'exerceix des de les oligarquies mandatàries, s'institucionalitza la malevolència, la rancúnia i l'odi. La persecució d'unes persones per part de la Fiscalia, el Parlament i la Generalitat, per a que paguin amb anys de presó haver intentat impedir un paquet de retallades socials atroç i impune, i que ho aconsegueixin i es congratulin, és un clar signe de putrefacció política.

La lapidació democràtica a la que ens aboquen neix de la seva arrogància i el seu menyspreu, de la seva insignificança com a persones. La pudor de la seva ideologia, la del "tot per la pasta", és aberrant.

No creiem en les seves lleis, però veient els seus tripijocs judicials, afirmem que ni tant sols ells hi creuen. El seu sistema legal és una construcció elitista que funciona com un fuet, sempre de dalt a baix.

Sort que ens tenim les unes a les altres. Sort que sabem que això no serà sempre així. Ja fa temps que ens agrupem, ens respectem i conspirem per a què sigui la veritable voluntat popular -aquella que s'arromanga i planta cara, aquella que aguanta cops i no retrocedeix- la que doni sentit a aquesta vida. Continuem decidides a seguir les ensenyances revolucionàries de qui ja ens va deixar, de qui es va jugar la vida per la dignitat de totes les generacions.

Ens ho estan posant molt difícil, però ja estem acostumades a les nostres vides d'incerteses i inestabilitats. La permanent precarietat a la que ens condemnen ens fa ser àgils, ràpides i audaces i cada cop més radicals.

**Ens mirem per a què els nostres embats siguin precisos.
Ens cuidem per agermanar-nos.
Riem perquè qui no ha tingut res, res té a perdre.**

El Cas Parlament serà recordat per la infranquejable companyonia generada.
El Cas Parlament serà recordat per la infàmia i el joc de mans de la política.

**3 ANYS X PROTESTAR
SEGUIM LLUITANT :: TOTES AL CARRER**

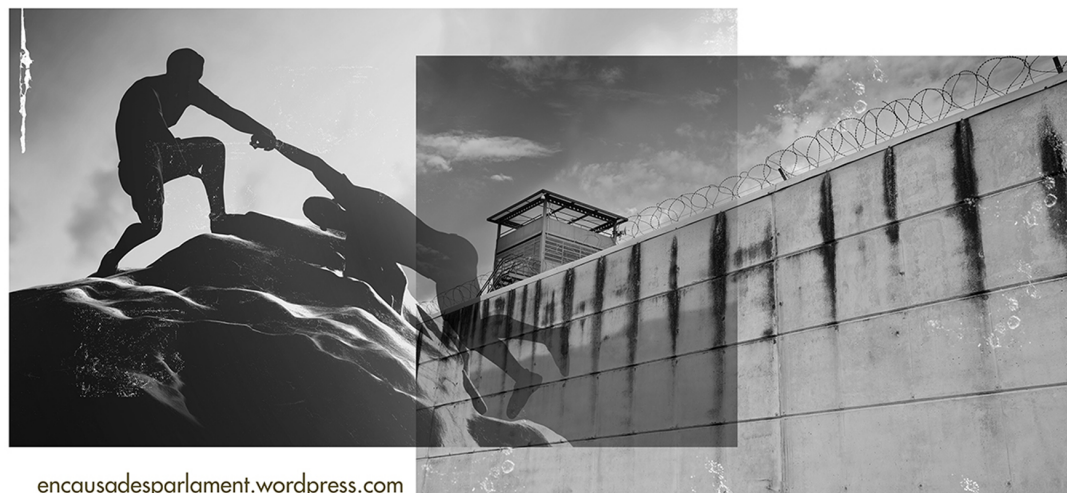
**TENIU ELS DINERS,
TENIU LA PREMSA,
TENIU LA JUSTÍCIA...
PERÒ A NOSALTRES
MAI ENS TINDREU**

JO TAMBÉ ESTAVA AL PARLAMENT

#3anysXprotestar

El 18 de març es va fer pública la sentència del Tribunal Suprem que anul·la l'absolució de vuit de les encausades per l'acció d'Aturem el Parlament i les condemna a tres anys de presó.

Recordem que aquesta sentència resol un recurs interposat per la Fiscalia, el Parlament de Catalunya, la Generalitat i Manos Limpias contra l'absolució dictada per l'Audiència Nacional el juliol de l'any passat.

encausadesparlament.wordpress.com
@15mlliure
#JoTambeEstavaAlParlament
facebook Jo També Estava al Parlament
facebook 15mlliure